Aiguabarreig santcugatenc

Una de les servituts gairebé inevitables quan escrius una columna d'opinió com aquesta cada 15 dies és a l'hora d'escollir el tema sobretot quan, com em passa avui a mi, hi ha tantes notícies, tants esdeveniments que s'han produït en els darrers dies en una ciutat com la nostre on, això també és una característica per no oblidar, hi ha barris o això que en diuen districtes, que es consideren aliens (o gairebé) a la centralitat urbana de Sant Cugat del Vallès, o sigui les Planes, la Floresta, Valldoreix que, es clar, és una Entitat Descentralitzada, i darrerament també Mira-sol i Vollpelleres. Així que, aquí estic per fer un aiguabarreig on surt de tot però, que quedi clar, tot és veritat o nogensmenys, la meva veritat. I encara em deixo coses.

La darrera notícia ha estat, arrel de la tornada a la normalitat (cada vegada més em pregunto que carai vol dir això de normalitat), o sigui l'obertura dels locals nocturns d'oci, un allau entre les persones que volien entrar al Drinkking Lemon la nit del divendres dia 8 que ha suposat 6 ferits, la presència de Policia Local i Mossos d'Esquadra per posar ordre a la situació generada per l'acumulació i, després, comprovar com l'espai al voltant del local, la zona de pàrquing, s'ha convertit en un botellot ("ampollot" ja saben) amb deixalles per tot arreu. Es clar que caldria veure a casa seva les habitacions d'aquesta jovenalla per entendre, potser eh!, perquè fan el mateix fora de casa. Precisament al dia següent, dissabte 9, hi havia la convocatòria municipal del Primer Fòrum Jove de Sant Cugat per joves de 18 a 25 anys, per parlar d'una oferta d'oci feta pels propis joves on suposo es va parlar d'aquesta nefasta experiència i confio que les conclusions, els treballs i propostes no responguin a aquest estil destructiu que sembla inevitable tot i que, òbviament, no ho és.

Un titular de la premsa local deia que "els carrils bici i l'anella verda divideixen els santcugatencs". I tant!. No és estrany perquè hi ha de tot. Un exemple: jo caminant pel carrer Santa Maria ple de gent, passen dues bicicletes a tota marxa, un home de mitjana edat i un nen, suposo el seu fill, i els crido l'atenció perquè penso que amb tanta gent caminant són un perill. Resposta de l'individu: "Puc anar amb bicicleta per aquest carrer i si continua foten-se amb mi aviso la policia". Això lliga amb una carta apareguda al TOT on un ciclista contesta una carta de la setmana anterior i diu que alguns que es queixen de les bicicletes (jo afegeixo els patinets) no diuen res de que "el centre de vianants i les voreres de Sant Cugat estan infectades de cotxes i motos gaudint de total impunitat" i afegeix "miri senyor jo seguiré anant per la vorera en bici amb les meves filles... perquè si anem pel carril bici... correm perill de mort". Podria afegir-se això a la quantitat constant de bicicletes i patinets que, per exemple, a la rambla del Celler, on hi ha dues vies perfectament senyalitzades pel seu us, moltíssimes persones pasen per la zona de vianants sempre.

Experiència conduint per la rambla Ribatallada que hagués pogut ser dramàtica: jo vaig en cotxe pel carril de la dreta per girar quan arribi a l'avinguda de Gràcia quan, de cop i volta, veig venir una bicicleta que ve pel carril de bici de l'avinguda Pla del Vinyet i segueix recte com si encara continués el carril fet per bicis a Ribatallada que ja té el carril per la vorera (que mai no l'ha deixat de tenir, fins i tot, quan es va duplicar). Caldria afegir a tot això relatiu a la mobilitat que el RACC acaba de publicar un informe del comportament dels usuaris de vehicles de mobilitat personal (VMP) a Barcelona però que, òbviament, podem aplicar a Sant Cugat, i que explica que el 51% d'aquests usuaris habituals, amb una mitjana d'edat de 33 anys, desconeixen els aspectes bàsics de la normativa per circular en patinet i, per acabar d'arrodonir-ho, diuen que predominen els usuaris que es mouen en VMP amb menys d'un any d'experiència (56%) i amb desconeixement de les normes de circulació, molts sense casc i sense asegurança la majoria. Un galdós panorama!.

Pitjor horitzó veig per la llengua catalana després de les darreres notícies referents a la llei audiovisual estatal amb una iniciativa complementària titulada "El español, valle de la lengua" per potenciar l'espanyol en

Noticia disponible a https://www.cugat.cat/diari/opinio/155804.html

Copyright 2024 Cugat.cat

l'economia digital. Aquesta continua definició de "español" sempre m'ha semblat definitòria perquè jo penso que parlen del castellà si, com diuen, "España" té diferents llengües com el català, el basc i el gallec. Omnium Cultural m'envia un vídeo on la llengua visita la psicòloga (ella si que es veu però el català no. El sofà està buit, tot i que la veu que sentim és de Joan Pera) i li diu que ha sortit a passejar pels carrers i no sent que la gent, diversa en edat i gènere, parli català. I "quedar-se quiet no és una opció". D'acord. A mi quan passejo per Sant Cugat em passa el mateix, escolto més castellà que català.

Finalment, voldria dir que em vaig quedar corprès quan vaig llegir que un grup de propietaris plantejaven a l'Ajuntament la posible construcció de 1.400 habitatges a Can Mates al nou barri de Ca n'Ametller, un barri vertebrat (diuen) amb usos residencials, activitat econòmica, serveis i equipaments. Sembla que s'han escollit 28 personalitats santcugatenques perquè diguin la seva. L'Ajuntament no vol fer res sense una consulta que, es clar, queda reduïda a aquest grup que, no ho dubto, saben de que van aquestes coses. O sigui benvolguts lectors que tenim 250 habitatges pendents, amb serveis, espais públics i, probablement, la meitat públics, en terrenys dels jesuïtes al costat del Centre Borja, sembla que aturat. També 118 habitatges, 72 de lloguer protegit a Ragull Centre, si la cosa segueix endavant, que ara no sé com està i, tot plegat suposaria 1.768 habitatges o sigui, més o menys, 7.000 persones apart dels gossos (vull dir mascotes) o sigui que ja hauríem tocat els 100.000 habitants abans de l'any 2030. Dels 1.400 a Can Mates no se n'ha parlat, de moment, de pisos socials però, espero que tot arribarà.

Al valldoreixenc Ansu Fati, jugador del Barça, el que hi hagi molts o pocs pisos socials no li treu el son. Als seus 18 anyets, aquest noi que llegeixo que es molt bo amb això de la pilota, la temporada actual pot arribar a cobrar 943.500 euros de salari (brut eh!, no ens passem) i si les coses anessin molt bé al F.C. Barcelona del gran Joan Laporta podria arribar fins 1.332.000 euros. El salari d'un metge de família oscil·la entre els 37.100 i els 43.600 euros. No facin aquesta cara. Ja sé que això és pura demagògia.

EDUARD JENER és crític cultural

Noticia disponible a https://www.cugat.cat/diari/opinio/155804.html

Copyright 2024 Cugat.cat